

Toen wist ik er is meer ...

Jouw omslagmoment ook in 'Toen wist ik er is meer...'?
Stuur een mailtje met je ervaring, je gegevens en een foto naar redactie@paravisie.nl

En dan is er opeens dát moment! Het moment waarop duidelijk wordt dat er meer is tussen hemel en aarde. Waarin geloven plaats maakt voor weten.

"Het was een jarenlange vriendschap waarin we elkaar soms een jaar niet spraken en soms wekelijks, vaak via msn of welke manier dan ook. Samen gedichtjes maken, lachen, dromen en filosoferen. Soms samen op stap. We waren elkaar tijdloos dierbaar. Zijn nickname was "Eensjel" want hij had zich met grote beslistheid voorgenoemen mij te komen halen als ik ga 'hemelen'.

Doordat ik mij te veel in beslag liet nemen door mijn nieuwe werk, heb ik dat contact niet actief onderhouden het laatste jaar. 'Het laatste jaar', want hij is plotseling overleden. En ineens kon er niets meer teruggedraaid worden, geen nieuwe wegen samen ingeslagen worden of het contact weer intenser gemaakt worden. Geen afronding, geen afscheid.

In het mortuarium heb ik in diep verdriet en schuldgevoel, een witte roos naast hem neergelegd met een ooit eens zelf geschreven gedichtje dat hij kende:

*'Je dwaart zacht maar zeker
mijn kleine wereld in
Van Bovenaf bekeken
maak jij een Nieuw begin.*

*Een warme zucht beroert mijn haar
lets Heiligs strijkt voorbij:
Het blad ... dat wordt een vlinder
Zo zit je nu in mij..'*

De dag van de begrafenis kwam en hij werd naar binnen gedragen. Even was ik helemaal alleen met de lege auto en zag naast de auto een topje van een bloemstuk op de grond liggen. Ik bukte

mij en raapte het op want het had met hem meegereisd dat laatste stukje hier op aarde, Bij gebrek aan een tasje stopte ik het in mijn decolleté.

Tijdens de plechtigheid werden tot mijn verbijstering dezelfde songs als die ik zelf had uitgezocht voor mijn éigen begrafenis gespeeld. Hij kende ze want ik had ze eens gekopieerd en meegenomen naar hem. We hebben er meermaals naar geluisterd en meegezongen. Het werd zijn laatste liefdevolle groet. De dag ging als een groot heftig verdriet voorbij. Toen ik mij 's avonds uitkleedde, trof ik weer het takje aan dat ik bij me had gestoken. Maar het was van vorm veranderd: de bladeren waren uiteengegaan en gebogen als twee vleugels en het takje had een knopje: het blad was een vlinder geworden... zoals ik had geschreven in zijn gedichtje...

Heftig geëmotioneerd vroeg ik aan mijn gids of dit een door mij gewenste symboliek van zijn aanwezigheid was en hij antwoordde: 'Symboliek is altijd de Waarheid, anders had je het niet als zodanig herkend...'. De metamorfose van het blad, dat een vlinder werd, ligt nu achter glas in mijn kamer. En wacht totdat ik het weer aan Eensjel mag overdragen wanneer hij me - volgens afspraak - komt halen."

Personalia

naam: *Von van der Meer*

leeftijd: *53 jaar*

beroep: *aura- en chakrafotografe/analist, licht- en kleurlichttherapeute, cursusleidster*

kinderen: *twee dochters*

